

**UHROVY CESTOVNÍ
PRŮVODCE**

ANTONÍN BOČEK
Průvodce
Moravským Krasem.

Nákladem cestovní kanceláře
JOSEFA UHRA V PRAZE II., PŮJČOVNÍ UL. 8.

údolí co nejrychleji, použijeme autobusu soukromé linky Bilovice—Ochoz, kterým se za poplatek Kč 2.— za osobu v nejkratší době přes Říčmanice a Kanice dostaneme do **Ochoze**. Stanoviště autobusu v Bilovicích je u stanice při sestupu s vysoké železniční hráze, konečná jeho zastávka v Ochozi—Obci je u hostince p. Votrubky, kde je i zastávka poštovního autobusu Brno—Křtiny—Jedovnice. Zde zabočíme hned za hostincem (hotel, pěkná stinná zahrada), kolem rohu na silnici, vedoucí z Obce (kamž jsme dojeli) do Ochoze, spojené dokonale s předchozí obcí v dvojbec a vyjdeme z osady po silnici pod hřbitovem přímo do údolí **Ochozského potoka**, kde se k nám připojí u kamenného malého splavu cesta, kterou pro pěší turisty v následujících řádkách popisují.

b) Lesy přes Kanický vrch.

Z nádraží v Bilovicích sejdeme s naspou a pak jdeme po značce žluto-bílé po silnici kolem Svitavy až k mostu, po kterém přejdeme na druhý břeh do údolíčka, jež tu ústí. Je to **Palackého údolí**, na jehož počátku stojí pěkná, velká a vkusná budova sokolovny, a jehož druhý svah je vrouben řadou pěkných vil. Údolíčko samo je vyhledávaným výletištem. Na konci široké první části údolí zabočuje naše cesta vlevo vzhůru do lesa, kde po několik minut dosti příkře stoupá, načež dospějeme, stále pěkným lesem procházejíce, rovinky s širokým průsekem až k návrší, kde zabočíme vpravo. Za nedlouho opustíme vysoký les a dospějeme **Kanického vrchu** (471 m), odkud máme pěkný rozhled po lesích okolních hor. Další cesta vede nás podle značek stále již jen rovinou až k silnici z Brna do Ochoze, kterou před sestupem do osad **Ochoz-Obce** opustíme, abychom zabočili do **prava** ke kamennému malému

splávkou na počátku **Ochozského žlíbku**, kde se spojuje naše cesta s onou z osady kolem hřbitova podél říčky, zvané

Ochozský potok.

Území, po němž jsme dosud šli, náleží (až na úzky pruh prahorních granitů, které jsme opustili za Palackého údolím) útvaru devonskému, a to jeho spodnímu stupni. Za Ochozí opustili jsme tento stupeň a vkročili na půdu středního devonu, jehož šedomodré vápencové skalky v údolí Ochozského potoka na úbočích jeho strání všude vidíme amfiteatrálně seskupené.

Při jízdě autobusem projížděli jsme až za Kanice granitem (brněnskou vyvřelinou), načež až za Ochoz ku žlíbku jsme prošli spodním devonem. Za splávkou vkročíme trvale na krasové území středního devonu.

Ochozský potok, jehož tok nyní sledujeme, pramení se v lese západně koty 518 u Proseče v drobě kulmové, vstupuje na krasové území jihozápadně osady Březiny, teče pak k jihu na Ochoz a odtud **Ochozským žlíbkem**, typickým to krasovým údolíčkem, do **Žlíbku Hadeckého**, kde se vlévá do Hadeckého potoka, s nímž pak tvoří potok „**Řička**“ zvaný. Jest jediným potokem v Mor. Krasu, který toto území nepřetržitě protéká. Údolí Ochozského potoka má již za Březinou ráz údolí krasového. K němu se druží od východu a západu dva malé žlíbky, které s ním splývají. Tam, kde se s ním slučují, je údolní kotlinka, která připomíná velmi živě slepé údolí. Kontury tohoto údolí jsou ovšem diluviální výplní velmi zastřené. Procházejíc údolím tímto tušíme všude tvary krasové, leč netroufáme si označit je plným jménem, scházíť skoro na více nežli polovici místech většina příznačných znaků. U staré vá-

- JIŽNÍ ČÁST MORAVSKÉHO KRASU HNED NAD BRNEM!
- DOSUD NEPUBLIKOVANÉ INFORMACE A FOTKY!
- VIDEO, 360°, TERMOKAMERA, ROZSÁHLÝ ARCHIV!
- NEOBJEVENÉ JESKYNĚ A NEVYŘEŠENÉ ZÁHADY!
- PŘIDEJTE SE A BĎEJTE AKTIVNĚ S NÁMI!

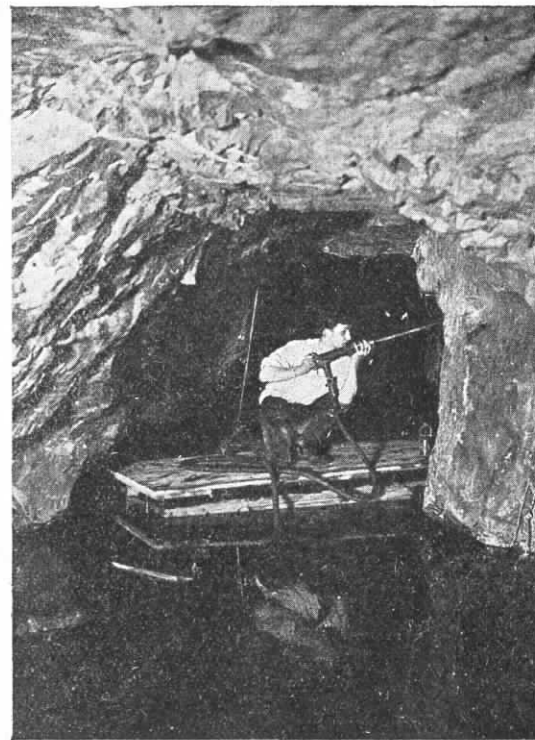

penice, kde se údolí trochu rozšiřuje (silnice odbočuje do svahu) je v silných diluviálních vrstvách nánosových řada menších závrťů na levém břehu potoka. Svahy skalní jsou tu kolmé. —

Do vlastního Ochozského Žlíbku vstupuje potok v místech, kde za Ochozí na počátku lesnatého údolí je zmiňovaný kamenný splávek. Oba svahy jsou posety menšími kolmými skalkami vápencovými, v nichž spatřujeme typické tektonické pukliny, místy v menší prostory rozšířené. Zde se potok za trvalého sucha ztrácí v četných ponorech, tak že řečiště je vodyprázdné. Poblíž ústí tohoto údolíčka do Žlebu Hadeckého, v místě kde levý skalní hřeben je tak zúžen, že jím lze prostě do Hadeckého údolí přebročit, je menší svahová jeskyně zvaná Švédův stůl, jejíž vchod je asi ve výšce 16 m nad údolím. Mimo to má ještě 2 menší vchody. Před jeskyní je široký ohlazený skalní útes (vodorovný) v podobě obrovského stolu v rozměře přes 16 čt. m, od něhož má jeskyně jméno. Je velmi důležitou fenomenálním nálezem, učiněným K. Kubáskem z Bilovic, který tu při svých pracích našel lidskou čelist, o níž se mezi odborníky-anthropology rozpředl živý literární boj.

Dr. M. Kríž tvrdí, že pochází z doby středního diluvia, kdežto prof. dr. Rzehak dokazuje ve spisech z roku 1906 a 1909, že jde o nález z doby starodiluvální a že čelist náležela člověku rasy „homo primigenius“. Již z toho je patrné, že jeskyně Mor. Krasu od nejdávější doby sloužily člověku za útočiště.

Úzký chobot, v němž tato památná slůj leží, končí asi za 200 kroků v romantické kotlince, kde se sbíhají radiálně čtyři rozkošná údolíčka: od severu Ochozské, jímž jsme přišli, od severovýchodu Hádecký Žlíbek, od východu (vlastně

Čís. 39. Vrtací práce v nově objevené části Býčí skály.

- JIŽNÍ ČÁST MORAVSKÉHO KRASU HNED NAD BRNEM!
- DOSUD NEPUBLIKOVANÉ INFORMACE A FOTKY!
- VIDEO, 360°, TERMOKAMERA, ROZSÁHLÝ ARCHIV!
- NEOBJEVENÉ JESKYNĚ A NEVYŘEŠENÉ ZÁHADY!
- PŘIDEJTE SE A BÁDEJTE AKTIVNĚ S NÁMI!

od v.v.j.) Kamenný Žlíbek, které obě hodláme projít, a od západu romantické, nepopsatelně krásné odtokové údolí Říčky, táhnoucí se k Lísni přes dvě hodiny.

Zde, ve středu kotlinky je u mostu přes Hádecký potok malý lesní buffet, jehož nájemce p. Alois Miklík (Ochoz č. 70 pp. Líšeň) ochotně nás okolím provede, po př. nám dá potřebné informace a obstará již předem na požádání klíče od Ochozské krápníkové jeskyně, které má jinak hajný v blízké hádecké hájovně na počátku Hádeckého žlebu.

Není úkolem tohoto spisu vyjmenovávat a popisovat jednotlivé jeskyně krasového území. I v této části Krasu chci pouze upozornit na zvlášť znamenité krasové zjevy, čímž ovšem nenaznačuji, že by tu jiných již nebylo.

Odpocínáme si v rozkošném zákoutí v bufetu a nastoupíme další cestu do žlíbku zvaného

Hádecké údolí.

podle potoka stejného jména, jehož řečiště v suchých letech bývá vyschlé, jelikož všechnu vodu pohltily ponory na počátku tohoto údolíčka. Oba svahy jsou pokryty balvany, zarostly lesy a místy vyčnívají kolmé vápencové stěny, v nichž neb pod nimiž se nacházejí četné otvory do různých jeskyní, na jichž dně se narmoze setkáváme s vodami.

Jdeme po levém břehu voznicí (značka zelenobílá) a přešedše dřevěný můstek, spatříme ihned vpravo malou zátokovou skalní kotlinku, na jejímž začátku je po levé straně křovím porostlý malý závrť. Pod kolmou stěnou vápencovou zříme na konci malého, zřetelně znatelného řečiště umělý vchod do skály, uzavřený silnou mříží, k níž nutno si předem (jak již vyznačeno) opatřit klíče. Je to proslulá Ochozská jeskyně, snad nejkrásnější krápníková jeskyně našeho

krasového území (Popis jeskyně viz stať XXIII.), jejíž poloha je na vojenských mapách o 1½ km špatně vkreslena.

Jdeme-li od této jeskyně dále proti toku vody, dojdeme za 650 kroků k místu, kde lze přímo doleva zabočit a sestoupit s příkrého svahu potoka až k jeho řečišti. Pod kolmou, asi 4 m vysokou skalou je tu poměrně velké propadání hádeckého potoka, které vstupuje úplně v činnost jen za vyššího stavu vody. Jinak, teče-li řečištěm jen málo vody, protéká tudy mezi balvanky malý ručej do ponorů. Jdeme dále proti toku vody a dojdeme zanedlouho v místa, kde v mohutných nánosích diluviálních je hluboká prohlubeň závrťovitá, na jejímž dně je patrný ponor pod kolmou skalkou. V místech těchto jest příčný val skalní, řečenými nánosy úplně pokrytý, který uzavíral toto poloslepé údolí Hádecké. V ponoru právě popsaném ztrácí se větší část vody Hádeckého potoka, která pak, zesílena dalšími podzemními přítoky, vystupuje ve „Výtoku“ v údolí Říčky (viz stať XXIII.). Vody, odtékající na počátku Ochozské jeskyně do propadání vlevo (pod závrť na počátku skalní kotlinky) podtékají dle všeho koryto potoka Hádeckého, spojují se pravděpodobně s podzemními vodami hádeckými, které se do země ztratily u obou propadání jednak v ponorné, jednak v povodové části jeho poloslepého údolí a přijavše i podzemní ručeje Ochozského potoka, vyvěrají výše jmenovaným vaucluským pramenem pod kolmou stěnou v údolí Říček. Je to druhý případ křížování se dvou říčních toků, který v Evropě známe. (Prvý je v Belgickém Krasu.)

Vrátíme se nyní zpět ke kotlince, z níž vybíhají naše čtyři krasové žleby. Cestou zpět povšimneme si ve východním svahu ve výšce asi 15 m jeskynního otvoru, t. zv. Liščí díry, který ze všech menších otvorů této části údolí svojí

- JIŽNÍ ČÁST MORAVSKÉHO KRASU HNED NAD BRNEM!
- DOSUD NEPUBLIKOVANÉ INFORMACE A FOTKY!
- VIDEO, 360°, TERMOKAMERA, ROZSÁHLÝ ARCHIV!
- NEOBJEVENÉ JESKYNĚ A NEVYŘEŠENÉ ZÁHADY!
- PŘIDEJTE SE A BÁDEJTE AKTIVNĚ S NÁMI!

šířkou 2 m a výškou 1 m nejvíce je patrný. Vede k horizontální, náplavem ucpané chodbě, kterou přes 20 m lze proniknout vpřed.

Přejdeme nyní přes lávku na druhý břeh potoka a dojdeme zanedlouho ke kolmé skalní stěně ve výšce asi 15 m od údolí, na jejímž úpatí je zřetelný studňovitý (resp. komínovitý) vchod do jeskyně, označené na skalní stěně cifrou 5. — Podotýkám, že pojmenování prostor zde není jednotné. Lidé dávají díram nahodilé názvy, turisté je pojmenovávají náladově a tradují tyto nové názvy dál, badatelé neuvádějí starých názvů, zato pojmenovávají lokality libovolně znovu. Je tu v terminologii jeskynní nepopsatelný zmatek, jemuž učiněn bude konec teprve řádným průzkumem celého území, očíslováním jeskyní a revisí dosavadních názvů. — Otvorem, popsáním výše, vnikneme do úžiny, která však brzy přechází v dóm asi 15 m dlouhý, snižující a zúžující se na konci. Z něho vycházejí dvě chodby, zabočující do prava a spojující se před vyústěním do II. většího dómu v jednu chodbu. Na počátku jeskyně, hned po sestupu do úžiny, odbočuje od této do prava úzká, nízká chodba ucpaná nánosem hlinitým.

Od tohoto místa, v téže výšce, asi 40 kroků k západu, je spodní otvor k jeskyni „Švédův stůl“, nad nímž je hlavní vchod na úzkém skalním hřebenu, dělícím Žleb Hádecký od Ochozského a před vchodem tímto ona velká ohlazená plocha, která jeskyni dala jméno. Asi 10 m pod zmíněným spodním vchodem je otvor k další jeskyni (Malčíně), objevené bratry Kubásky a inž. Nouackhem, která vykazuje nádhernou ornamentiku stěn a souvisí asi se spodními vodami.

Asi 150 kroků dále je 5 m široký a asi 2 m vysoký vchod k jeskyni Vlčí (též Netopýří, Jestřabí, Pod svatými schody zvané). Předsíní vede k úžině na levé straně, odkud se sklání

cesta širokou chodbou asi 17 m dlouhou; v níž se strop do značné výšky zvedá. Z této místnosti odbočuje nízká a úzká chodbička na vzdálenost přes 25 m k spodním vodám. Je tu celý

Čís. 40.

Průrva a propadání Křtinského potoka.

systém menších chodeb, dosti spleťtých, z nichž mnohé vedou k vodě, mnohé jsou náplavy ucpány. Celková délka těchto odhaduje se na 150 m. K návštěvě této i předcházejících prostor je nezbytně zapotřebí dobrého světla

- JIŽNÍ ČÁST MORAVSKÉHO KRASU HNED NAD BRNEM!
- DOSUD NEPUBLIKOVANÉ INFORMACE A FOTKY!
- VIDEO, 360°, TERMOKAMERA, ROZSÁHLÝ ARCHIV!
- NEOBJEVENÉ JESKYNĚ A NEVYŘEŠENÉ ZÁHADY!
- PŘIDEJTE SE A BÁDEJTE AKTIVNĚ S NÁMI!

www.SPELEOZAHADY.cz

a jeskynního ústroje. Naproti této jeskyni, pod protějším svahem, je kotlinka vedoucí ke vchodu do krápníkové jeskyně Ochozské.

Vrátíme se opět k mostu u buffetu a vydáme se na jihovýchod do romantického údolíčka, zvaného

Kamenný žlíbek.

Cesta, červeně-bíle značkováná, počíná do mírného svahu stoupat. Po asi 100 krocích odbočíme nepatrnou pěšinkou do prava, k místům, kde jsme již od mostu přes Hadecký potok spatřili pod vysokým, kolmým valem vápencových skal mohutný otvor jeskynní. Za nedlouho stojíme u vchodu k prostoru zvanému „Pekárna“ (též Kostelík neb Diravice) a známé jako velmi důležité naleziště palaentologické a praehistorické. Vchod nachází se 44 m nad údolím, je asi 20 m široký a 5 m vysoký. Jeskyně pozůstává z jediného širokého tunelu, táhnoucího se do vzdálenosti 60 m, kde končí komínem, ucpaným hlinou a balvany. Jeskyně je ve stráni dobře skryta a proto sloužila za válek napoleonských za skrýš pokladů a cenností kostela Pozoříckého. V okolních stěnách vápencových je ještě několik menších bezvýznamných jeskynních otvorů, většinou hlinitými náplavy naplněných.

Sestoupíme opět k cestě do Kamenného žlíbku a pokračujeme ve výstupu. Po levé straně přistoupí až těsně k cestě kolmý skalní val značné výšky, v němž jsou místy patrné pukliny neb prohlubinky na jeho úpatí, vypadající jako zasypané vchody komínů neb puklin.

Cesta „žlíbkem“ je nyní upravena a podobá se kamennému širokému chodníku, místy po kamenných terasách vedoucím. Je to sice pohodlné a bezpečné, ale zničila se touto úpra-

vou jedinečná krása, ba i romantika tohoto kdysi tak nádherného žlíbku. Pryč jsou časy, kdy turista se proplétal mezi skalisky a balvany po kapradím a mechy porostlé pěšince, kdy každé chvíle mohutná vápencová stěna se mu postavila domněle v cestu a musel ji obcházet přes bujnou trávu a podrost lesní. Doby, kdy Kamenný žlíbek jsme mohli každému režiséru opery doporučit za vzor dekorace k „Wolfschlucht“ (vlčí rokle) v „Čarostřelci“ se již nevrátí!

Vystoupíme na rovinu lesem porostlou. Cesta se domněle dělí: značkováná jde širokou cestou vysokým lesem do prava, kdežto do leva jde mladým lesem neznačkováná, užší. Leč obě se opět spojí v místech, kde před námi se otevírá pohled na volné prostranství s pastvisky a po pravé straně je velký, vysoký jehličnatý les.

Spatříme vlevo od cesty závrť, k němuž vede úzké, hluboko zaříznuté korýtko potůčku. Závrť je obehnan zábradlím. Odbočíme dále do leva od cesty a stojíme po asi 60 krocích na okraji hlubokého zářezu do vysokých vrstev náplavových, způsobeného Hoštěnickým potokem, který tu v řadě ponorů zaměňuje na ponozí mezi kulmem a středním devonem svůj náhorní tok za tok podzemní. Jest to typické, velkolepé.

Hoštěnické propadání.

Je z nejznamenitějších slepých údolí našeho Krasu. Směr jeho je protikladný směru slepých a poloslepých údolí ostatních, neboť podélná jeho osa jde od jihových. k severozápadu. Povšimnutí zasluhuje při tom okolnost, že údolí toto, dokud prochází kulmským útvarem, má obvyklý směr ostatních údolí ke krasovému

- JIŽNÍ ČÁST MORAVSKÉHO KRASU HNED NAD BRNEM!
- DOSUD NEPUBLIKOVANÉ INFORMACE A FOTKY!
- VIDEO, 360°, TERMOKAMERA, ROZSÁHLÝ ARCHIV!
- NEOBJEVENÉ JESKYNĚ A NEVYŘEŠENÉ ZÁHADY!
- PŘIDEJTE SE A BÁDEJTE AKTIVNĚ S NÁMI!

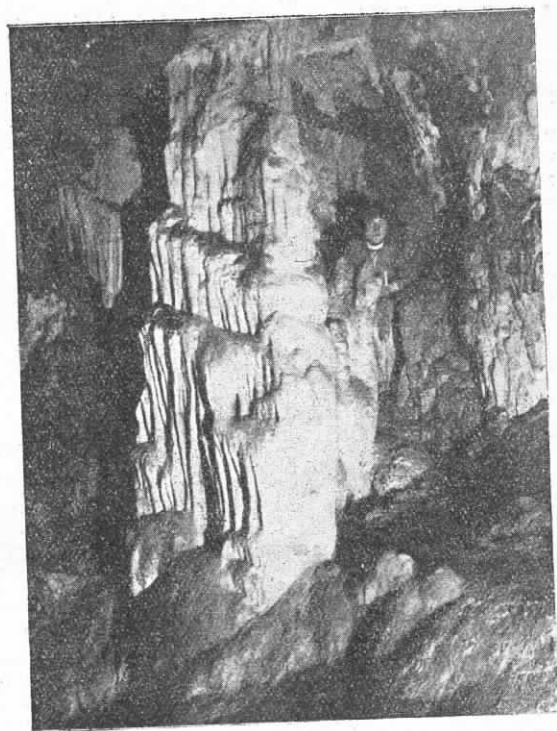

útvary spějících, t. j. od severovýchodu k jihozápadu. Jakmile dostoupí však rozhraní obou formací, změní se jeho směr, jak výše naznačeno. —

Údolí toto je prostranné, mohutným nánosem kulmovým z doby diluviální vyplněné. Stupně, v nánosu tom ve svazích zaříznuté, prozrazují, jak poněmáhle prohluboval se do nich potok. Na profilech je dobře vidět, že vespod leží štěrky kulmové, na něm pak žlutá hlína.

Voda ztrácí se pod lomem, který přistupuje z pravé strany dosti blízko k hluboce zaříznutému hadovitě se kroutícímu korytu. V čelné straně potoka stojí vysoká bariéra skal vápencových, která znemožňuje vodám povrchový odtok a přinutila je k vyhloubání ponorů, jimiž odtéká do prostorných sálů a chodeb jeskyně Ochozské. Dr. Kříž na podkladě svých hypsometrických měření zjistil, že vody hoštěnické by tekly směrem ke Kamennému Žlíbku, a tímto že by odtékaly do Hádeckého údolí, kdyby u propadání u Hoštěnic stouply o 5 metrů. Dnes zdá se, že by bylo zapotřebí vyššího stavu vody, aby překročily příční a okrajové nánosy a tekly naznačeným směrem. V tomto případě fungovala by horní část údolí na louce u závrtu, plotem obehnaného, jako díl povodní (dnešní ponory znamenají tudíž část ponornou) a řečený závrt by tu nastoupil v činnost jako trativod (ponor) — Kamenný Žlíbek měl by pak funkci suchého žlebu krasového, jak jsme to viděli v severní části Moravského Krasu na několika příkladech.

Vrátíme se Kamenným Žlíbkem a Ochozským údolím do Ochoze-Obcí, odkud po námaze celodenního, velmi zajímavého a poučného výletu nepohodlnější se vrátíme od hotelu Votruba autobusem do Bílovic k vlakům jak brněnským, tak i pražským.

Čís. 41. Mariánská jeskyně.
(Velká kaskáda.)

- JIŽNÍ ČÁST MORAVSKÉHO KRASU HNED NAD BRNEM!
- DOSUD NEPUBLIKOVANÉ INFORMACE A FOTKY!
- VIDEO, 360°, TERMOKAMERA, ROZSÁHLÝ ARCHIV!
- NEOBJEVENÉ JESKYNĚ A NEVYŘEŠENÉ ZÁHADY!
- PŘIDEJTE SE A BÁDEJTE AKTIVNĚ S NÁMI!

Líšeň. — Říčky. — Ochozská jeskyně.

Doporučuji tuto partii všem opravdovým přátelům a milovníkům přírody a jejích krás, jelikož shlédnou mimo nádhernou, snad nejpěknější jeskyni Moravského Krasu i nepopsatelně krásné a idylické údolí Říček. Údolí toto je dosud nedotknuto turistickou kulturou, není tu zvlášť pečlivě upravených cest, mostů, přechodů, vše je prosté, přirozené, primitivní, a zaujme mysl každého návštěvníka svojí nevtravností. Říčka, křišťálově čistá a bystrá, zařizla své koryto hluboko mezi vrchy, pokryté lesy a kde se rozevírá údolí v menší kotlinku, objeví se nám šťavnatá, bujná lučina, z níž je roztomilý pohled na hvozdy i skalky, dekorativně svahy kráslíci. Údolíčko toto se svojí značnou délkou je i pravým eldorádem pro ty, jež hledají klid a nerušený požitek z krás přírodních. Není tu hluku ani tlup povykujících chodců. Vše je tu velebné a milé a zakončení, prohlídka veledómu podsvětí ochozského, korunuje dokonale celý tento výlet, který lze vším právem zařadit mezi nejdoporučitelnější tury na Moravě vůbec.

Z Brna lze se do východiska této partie, městyse Líšně, dostat buď státním autobusem (stanoviště u nádraží) neb soukromými autobusy líšeňskými, jichž stanoviště je na rohu ulice Křenové a Koliště. Poplatky jsou mírné. Leč i dráhou je výhodné spojení. Použijeme pouliční dráhy č. 4, která nás zavede až k železničnímu mostu na konci Olomoucké silnice u stanice Nové Černovice. Tam tramway opustíme a jdeme dále po Olomoucké silnici k nádraží místní dráhy Brno-Líšeň, které je asi 200

kroků od zastávky po levé straně silnice. Za 22 minut doveze nás vlak na nádraží v Líšni.

Odtud jdeme vlevo kolem Orlovny, Sokolovny („Na chajdě“) až na náměstí, kde stojí malý kostel a před ním pověstná socha svatého Jana, terč vtipů okolních obyvatel. Zde se cesty dělí. Kdo chce užít chůze celým romantickým údolím Říček, sejde se silnice do prava směrem k Mariánskému údolí, jež přejde až ke mlýnu, načež podle značek červeno-bílých se dá doleva proti vodě „Říčky“ údolím, kde se s druhou kratší cestou sejde pod „Starými zámky“.

Kdo chce nějaký kilometr chůze uspořít a projít asi dvěma třetinami údolí (ovšem nejzajímavějšími), jde dále podle značek žlutobílých po silnici celou osadou. Tato je po celém Československu, ba i za hranicemi známa svými boдрými národnostně nepoddajnými (mluví i v cizině obchodně jen česky!) výtečnými obchodnicemi ovocem „Lišňáčkami“. Líšeň je rodištěm znamenitého badatele krasového dr. Martina Kříže.

Za osadou zříme na návrší kostelíček uprostřed třešňového sadu, který zvlášť v době květů je vyhledávaným cílem vycházek brněnského obecnstva. Za tímto kostelíčkem popíjí silnice oblouk doleva. V jeho nejvýchodnější části odbočuje do prava voznice, po které (podle značky) se nyní dáme k okraji lesa. Zanedlouho přijdeme na volné prostranství, na němž zříme horní okraj skalního ostrohu, daleko do údolí, pod ním se vinoucího, vybíhající. Jsou to „Staré zámky“, krásná zadumaná partie, kde podle pověsti stával kdysi pevný hrad, spojený koženým mostem s hradem Horákovským, který prý se nacházel na ostrohu protějšího úbočí.

- JIŽNÍ ČÁST MORAVSKÉHO KRASU HNED NAD BRNEM!
- DOSUD NEPUBLIKOVANÉ INFORMACE A FOTKY!
- VIDEO, 360°, TERMOKAMERA, ROZSÁHLÝ ARCHIV!
- NEOBJEVENÉ JESKYNĚ A NEVYŘEŠENÉ ZÁHADY!
- PŘIDEJTE SE A BÁDEJTE AKTIVNĚ S NÁMI!

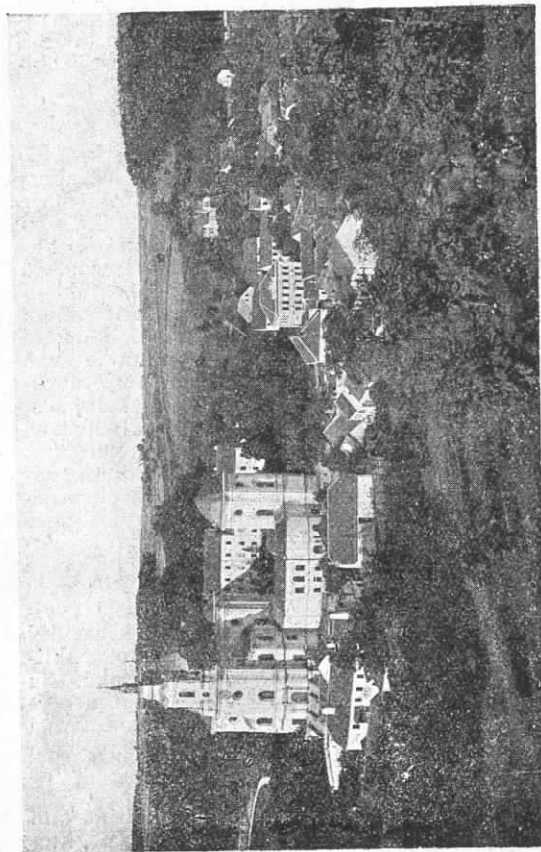

Sestupujeme do údolí „Říčky“ lesní cestou, která se za nedlouho stane hodně příkrou a kamenitou. Již při sestupu máme příležitost obdivovati se nádherné scenérie, která se našim zrakům objevuje. Překrásné, vysokými vrchy, porostlými hustými lesy, vroubené údolí, na jehož dně se hadovitě vine stříbrný pás potoka, objevuje se pod námi. Na protější straně vystupuje daleko dopředu kulatý ostroh, jež pak potok téměř se tří stran obtéká. Je to zmíněné již místo, kde stával hrad Horákovský. Sejdeme pak úplně se svahu a jdeme na okraji louky, kde se naše cesta spojí brzy s onou od Mariánského údolí v Lišni (červeno-bílou), po níž nyní jdeme dále.

Pro další cestu, z níž nelze zblouditi, jelikož sledujeme Říčku stále proti toku, je popis krásy údolí, strání, pitoreskních skalisk, balvanů, obrostlých mechem a kapradím, šťavnatých luk, roztomilých zákoutí a idylických kotlin, jakož i stříbropěnné, bystré, pstruhy a jinými rybkami oživené Říčky prostě zbytečný. Jedinečná krása tohoto souhrnu pestrých detailů, obzvlášť za teplého, slunného dne, je přímo úchvatná.

Po levé straně naší cesty vystupuje za nedlouho strmý vrch skalnatého Horneku, kde již po dlouhou dobu se projektuje postavení rozhledny. Ve vykáceném lese, dosti vysoko ve strání, spatříme brzy poté počátek skalního vápencového valu.

Za místem, kde jsme sestoupili od Starých Zámků do údolí, končí útvar kulmový, na nějž jsme u lišenské kapličky vstoupili, a začínají devonské vápence. Asi kilometr před kotlinkou, kde je restaurace „Na Říčkách“, protíná údolí opět na krátkou cestu kulmový útvar, který definitivně opustíme v zatáčce Říčky na sever před počátkem uvedené kotlinky.

- JIŽNÍ ČÁST MORAVSKÉHO KRASU HNED NAD BRNEM!
- DOSUD NEPUBLIKOVANÉ INFORMACE A FOTKY!
- VIDEO, 360°, TERMOKAMERA, ROZSÁHLÝ ARCHIV!
- NEOBJEVENÉ JESKYNĚ A NEVYŘEŠENÉ ZÁHADY!
- PŘIDEJTE SE A BÁDEJTE AKTIVNĚ S NÁMI!

www.SPELEOZAHADY.cz

Místy rozšiřuje se údolí v malé, roztomilé kotlině, jichž svahy postrádají dosavadní příkro-
sti a výšky. Proti lávce, přes Říčku postavené,
uvídneme lom kulmské droby, z níž se tesají dla-
žební kameny. Za „Bělkovým mlýnem“ (Spod-
ním) láme se směr údolí v podobě velkého S a
přechází po delší době ve směr severní.

Zde ocitáme se ve velké závrtovitě kotlině,
příčným, daleko do údolí vybihačím ostrohem
kdysi na jihu uzavřeně. Za tímto ostrohem je
pila, zvaná v lidu „Prostřední mlýn“ (na ma-
pách nesprávně „spodní“), kde je pěkná hostin-
ská místnost se zahradou a krytou terasou. Je
to hostinec „Na Říčkách“. Východní svah ú-
dolní je nahoře lemován kolmou skalní stěnou
vápencovou, místy až 11 m vysokou. Stěna ta
obmezuje se však jen na okraj, pokud je svah
amfiteatrálně vzestupný. Žel, znemožňuje doru-
stající les volný výhled na tento skalní val
z každého místa. Od pily však je dobře patrná
ona jeho část, kterou lid nazývá „komíny“. Ú-
dolní díl, v němž je mlýn, má ráz údolního zá-
vrtu, velmi pěkně vyvinutého. Skalní hřeben dě-
lí obrovský údolní závrst tento od koryta, které
běží k Mokré, souběžně s hranicí kulmovou. Po-
hled s výčnůlku svahového do Žlebu Říčky je
prerokozkošný. S náhorní roviny mezi Říčkou a
Mokrou sbíhá sem k mlýnu velice pěkně vyvi-
nutá závrťová řada. Je na ní viděti ráz krasovitý
markantně projádřen. Sestupuje jako pukli-
na, v níž je řada trativodů. Je asi 2 m široká. Na
některých závrtech je vidět, jak se mění a splý-
vají. Za sedmým od polní stezky začíná otevřená
puklina s kolmými stěnami, jejíž dno je pokryto
ssutí. Směr její je ve směru příčné břídlícnatosti
(J 225° Z — 80° J.)

V místech, kde k severu přechází kotlina tato
v úzký další žleb, stojí t. zv. „Horní mlýn“, kte-
rýž však necháme vlevo a vstupujeme do hotové

soutěsky mezi pitoreskními skalami, přibližují-
cími se s obou stran až těsně k cestě a potoku.
Východní skalní val (vpravo) táhne se kolem
horního okraje svahů dále.

Přijďme k širokému dřevěnému mostu. Hned
za ním odbočuje nenápadně pěšinka zpět ko-
lem vody až ke kolmé vápencové, asi 10 m vy-
soké skále. Zde zříme zazděný studňovitý o-
tvor, opatřený mříží, za níž v hloubce asi 1 m
je malá nádrž, do níž vtéká ze skály ledově
studená voda, odtékající širokým potrubím do
Říčky. Jsme u vaucluského pramene Hádeckého
a Hoštěnického potoka, zvaného „Východ Říč-
ky“. Vody propadávající se v poloslepém údolí
hádeckém za myslivnou a u dalších ponorů, pak
vody Hoštěnického potoka, propadávající se jed-
nak v Hoštěnickém propadání, jednak (po dru-
hé na konci (vlevo u vchodu) jeskyně Ochoz-
ské a protékající neznámé dosud chodby a snad
i jiné v podzemí tohoto okrsku vystupují tu opět
ve jmenovaném vaucluském pramenu na po-
vrch a spojují se trvale s vodami, tekoucími ú-
dolím Říčenským (porovnej stať XXII.). U Ho-
štěnického propadání je nadmořská výška 371
m, u Hádeckého propadání 326 m. Východ Říč-
ky leží ve výšce 307 m. Je tu tedy rozdíl výš-
kový (spád podzemních vod) 64 m v prvním a
19 m v druhém případě.

Původně tu byl zřejmý, neporušený výtok
vod, jak jsme zvyklí jej viděti a jak se nám
jeví na př. u Punkvy neb u Křtinského neb Je-
dovnického potoka. Kdo způsobil nynější ohydz-
ný způsob porušení přírodního rázu jednoho
z málo u nás se vyskytujících přírodních zjevů
a hlavně pro č tak bylo učiněno, měl by vy-
šetřiti státní památkový úřad v Brně. Škoda,
vzniklá porušením přírodního vzhledu „Východu
Říčky“ pro ethika i krasového badatele, dá se
odčinit pouze uvedením celého výtoky do pů-

- JIŽNÍ ČÁST MORAVSKÉHO KRASU HNED NAD BRNEM!
- DOSUD NEPUBLIKOVANÉ INFORMACE A FOTKY!
- VIDEO, 360°, TERMOKAMERA, ROZSÁHLÝ ARCHIV!
- NEOBJEVENÉ JESKYNĚ A NEVYŘEŠENÉ ZÁHADY!
- PŘIDEJTE SE A BÁDEJTE AKTIVNĚ S NÁMI!

vodního stavu, což by nevyžadovalo mnoho námahy. Vodu bylo by možno odvádět uvedeným potrubím pod zemí, bylo-li by toho zapotřebí, ač i toto opatření považuji za zbytečné, ohyzdné a nepřírozené. Asi pouze 8 m (!) od výtoku ústí nyní voda potrubím (!) do Říčky.

Ve skalách nad výtokem vod (poněkud doprava t. j. k východu) je několik jeskyněk, vzniklých rozšířením tektonických puklin. Jsou celkem bezvýznamné. Za světové války skrývali se tu rakouští desertéři, příslušníci t. zv. „zeleňých kádrů“. Proto jsou nazývány hromadným názvem „desertéřské jeskyňky“.

Sledujeme dále potok proti proudu a dospějeme asi za 5 minut do rozkošné kotlinky, obklopené zalesněnými stráněmi, vroubenými místy kolmými vápencovými stěnami se zřejmými otvory jeskynními. Sbíhá se tu čtvero údolí: od západu údolí Říčky, jímž jsme přišli, od severu Žleb Ochozský, od severovýchodu Žleb Hádecký a přibližně od jihovýchodu Kamenný Žlíbek (popis těchto a krasových zjevů celého tohoto úseku viz stat XXII.).

Dáme se na severovýchod podle zeleno-bílé značky Hádeckým Žlebem. Přejdeme za několik minut dřevěný most, za nímž jest vpravo malá skalní rokle, na jejímž počátku po levé straně je nepatrný, křovím zarostlý závrť. Na dně rokle je zřetelné koryto potoka, které sledujeme až staneme po několika krocích u kolmé vápencové stěny, do níž jest uměle prolomen velký, pohodlný otvor, opatřený pevnými mřížovými dveřmi. Jest to vchod do krápníkové jeskyně, zvané

Ochozská jeskyně.

Jeskyně tato byla objevena čirou náhodou jistým pomateným občanem z Ochoze roku 1831.

Čís. 43. Ochozská jeskyně.
(Zkamenělá řeka.)

- JIŽNÍ ČÁST MORAVSKÉHO KRASU HNED NAD BRNEM!
- DOSUD NEPUBLIKOVANÉ INFORMACE A FOTKY!
- VIDEO, 360°, TERMOKAMERA, ROZSÁHLÝ ARCHIV!
- NEOBJEVENÉ JESKYNĚ A NEVYŘEŠENÉ ZÁHADY!
- PŘIDEJTE SE A BÁDEJTE AKTIVNĚ S NÁMI!

www.SPELEOZAHADY.cz

Je nejen značných délkových i výškových rozměrů, ale i jedna z nejkrásnějších krápníkových jeskyní v celém Moravském Krasu. Je při tom však i jeskyní, veřejnosti nejméně známou a to z několika příčin. Především leží v koutečku okolí brněnského, který byl do nedávna hodně vzdálen obvyklým linkám lokální turistiky. Neupravenost okolí a hlavně jeskyně samé znemožnily doposud, aby se sem mohl svádět proud turistiky, zvláště mezinárodní, vyžadující určitý komfort. Jeskyně byla však, vyjímaje jeskyňáře, pomíjena i místními přáteli přírody proto, že byla velmi nebezpečnou. Protékalť (a do jisté míry dosud protéká) jí potok Hoštěnický, který po překonání nějaké propasti (komínu) neb stupňovité chodby pod „propadáním“ vtéká syfony do jejích prostor, jimiž proudil hlavně v době jarního tání sněhu neb při nahodilém rozvodnění, a propadal se na konci jeskyně, několik kroků vlevo od dnešního umělého vchodu do ponorů, které vedou neznámými prostorami k „Východu Říčky“. Poslední část jeskyně (dnešní první, za vchodem, t. zv. „Hadice“) je však velmi úzká a byla i velmi nízká, takže vody, které uvedený ponor nestačil odvádět, tuto chodbu úplně až po stropy zatopily a naplnily i další velké prostory do jisté, a to značné výšky. Koho by taková zátapa, resp. záplava byla zastihla, toho by byly vody po několika dnů uzavřely, než by jejich hladina v „Hadici“ opadla. Teprv velké píle a námaze zmíněné sekce pro výzkum jeskyní v brněnském V. D. T. se podařilo rozšířit a prohloubit místy „Hadici“, umožnit vodám rychlejší a volnější odtok a svést je do méně škodlivých koryt uvnitř jeskyně, takže nebezpečí záplavy je až na nepatrnou možnost odstraněno. Jeskyně byla jmenovanými pracovníky i z hruba upravena, takže ji v nejhlavnějších částech (i v Nové

Ochozské) lze navštívit v nenáročném šatě občanském neb turistickém. Jeskyni, aby vynikla a ukázala se v pravé podobě a v plné slávě, schází pouze — elektrické osvětlení a poněkud lepší a účelnější úprava. Doufejme, že tyto akutní otázky budou v době co nejbližší uspokojivě vyřešeny. Potřebné kroky byly k tomu cíli povolanými činiteli již podniknuty. A nyní prohlédněme sobě vlastní jeskyni! Podotýkám konečně, že na mapách rak. gen. štábu je poloha jeskyně špatně označena, leží asi o 1½ km jihozápadněji, nežli je na uvedených mapách vyznačena.

Nalevo od vchodu, který podle toho, co o jeskyni bylo dosud řečeno, se nám jeví býti vlastně východem jeskyně, z něhož též při povodních velká část vody odtéká, je ve výši asi 3 m malý, dnes zazděný otvor, kterým bylo lze velmi obtížným způsobem se proplaziti až do větší chodbičky, která do leva vedla k místnosti se závrtem a ponorem (pod závrtem na počátku rokle) a do prava po stupni asi 1.5 m vysokém do vlastního zakončení úzké chodby výtokové nad propadáním. Byl to po dlouhou dobu přirozený vchod do jeskyně.

Druhý, podobný se nachází vpravo v kolmé stěně, asi 50 kroků ode dveří ve výšce asi 10 m. a lze jím prolézt k chodbě za první ohbí „Hadice“.

Opatřivše si klíče v hájovně v Hádeckém údolí neb u p. Miklíka u lesního buffetu v kotlince na Říčkách (viz stať XXII.), vejdemo do krátké, uměle uvolněné chodby, která po několika metrech vúsťuje do chodby, přicházející zprava a odbočující po několika krocích vlevo. Po levé straně křižovatky chodeb zříme výše uvedený ponor a chodbičku ku propadání, jakož i onu úzkou chodbu, spojující ji s povrchem na svahu.

- JIŽNÍ ČÁST MORAVSKÉHO KRASU HNED NAD BRNEM!
- DOSUD NEPUBLIKOVANÉ INFORMACE A FOTKY!
- VIDEO, 360°, TERMOKAMERA, ROZSÁHLÝ ARCHIV!
- NEOBJEVENÉ JESKYNĚ A NEVYŘEŠENÉ ZÁHADY!
- PŘIDEJTE SE A BÁDEJTE AKTIVNĚ S NÁMI!

Vstupujeme do úzké, místy vysoké, asi 175 m dlouhé, velmi klikaté chodby zvané „Hadice“, na jejíž stěnách jsou zřetelně znatelné stopy silné eroze. Chodba tato, v době zátop neb tání velmi nebezpečná, přechází místy v šířavinky, z nichž jedna, před mohutným skalním pilířem, je pozoruhodná velkou šikmou, vodními rýhami ornamentovanou vápencovou lavicí po levé straně. Stropy vybíhají občas ve vysoké komíny a do stěn ústí „okna“ různých bočních chodeb, buď zalitých travertínem neb ucpaných hlínami. Jedna z nich, ústící na počátku „Hadice“, vychází na východ od vchodu v kolmé stěně svahové. Přes častou činnost proudících vod vykazuje tato chodba bohatou výzdobu krápníkovou, která je ovšem místy poškozena. Zvláště pěkně působí hojné záclonky, na konci roztočile zoubkované. Některé širší plochy jsou prostoupeny škrapami a sem tam spatříme i korálové útesy.

Na konci chodby je úzká, asi 4 m vysoká skalní brána, jejímž gotickým portálem vcházíme do „Hlavní síně“. Tato má tvar velmi dlouhého, vysokého domu s gotickým stropem. Po obou stranách domu jsou bahenní a hlinité svahy, mezi nimiž na dně je koryto potoka, pokryté většinou kulmovými valouny. Dům je mírně klikatý, hlavní jeho oblouk odpovídá vnějšímu oblouku venkovského kolmého svahu, tvořícího záliv, k západu otevřený. Hlinité pahorky jsou na mnoha místech pokryty travertínem, z něž vyrůstají i značně velké stalagmity. Strop této gigantické prostory je téměř napořád přeplněn stalaktity a záclonkami. Mohutnost krápníků je různá. U bočních stěn jsou tisíce tenkých, průhledných, brčkovitých střežýlků, připomínající strop Brouškovy síně neb Masarykova domu. Z nejvyšších míst domu visí mohutné, mnoho metrů dlouhé stalaktity a z komínů splý-

Čís. 44.
Smuteční vrba v Ochozské jeskyni.

- JIŽNÍ ČÁST MORAVSKÉHO KRASU HNED NAD BRNEM!
- DOSUD NEPUBLIKOVANÉ INFORMACE A FOTKY!
- VIDEO, 360°, TERMOKAMERA, ROZSÁHLÝ ARCHIV!
- NEOBJEVENÉ JESKYNĚ A NEVYŘEŠENÉ ZÁHADY!
- PŘIDEJTE SE A BÁDEJTE AKTIVNĚ S NÁMI!

www.SPELEOZAHADY.cz

vají občas grandiózní vodopády pěnítcové. Strop přechází v mnohých místech ve vysoké komíny, jejichž černé otvory s bělostnou krápníkovou jeho ozdobou mocně kontrastují.

„Hlavní síň“ se na počátku ihned značně rozšiřuje. V těchto místech začíná již výzdoba stropu, která je místy nepatrně poškozená. Čím dále vnikáme do jeskyně, tím více ubývá poškozování: místní lupiči krápníků netroufali si příliš daleko do neznámých prostor! Po mírném ohbí nabývá dóm na dlouhou vzdálenost značné šířky a výšky. Půda je pokryta kulmovými valouny a výzdoba stropu a stěn stává se čím dál tím pohádkovější. Do levého hlinitého svahu jsou vtesány stupně, jimiž vystoupíme na galerii, daleko po svahu se táhnoucí, z které jest pěkný rozhled po celé prostora, pokud ji můžeme přehlédnout.

Do leva odbočuje u dalšího ohbí dómu dosti široká a vysoká chodba s tunelovým klenutím stropu, jejíž mírně stoupající půda je stupňovitě polita travertínem tak, že vše činí dojem šumící řeky, spadající přes peryje do Hlavní síně. Je to t. zv. „Zkamenělá řeka“ (viz obraz čís. 43), zaujímající celou šíři této chodby. Tato zahýbá pak doleva a dělí se na několik dalších, z nichž jedna končí nádherným travertínovým vodopádem. Ze sínky, která v těchto místech tvoří domnělé ukončení této odbočky, vybíhá nízká a úzká, nově objevená chodbička do značné vzdálenosti.

Vrátíme se do hlavní síně, která v těchto místech nabývá směru od severu k jihu. Sestoupíme až k řečišti a u pěkné skupiny krápníkových pomníků, poblíž jichž splývá se stěny bohatě členěný vodopád, vystoupíme dalšími stupínky v naplavě vykopanými do svahu protějšího. Staneme u skupiny velkých krápníků, z nichž některé vykazují stopy katastrofálního poško-

zení. V magnesiovém osvětlení okouzlí každého návštěvníka výzdoba stropu této partie, kde se střídají nejjemnější stalaktitové tvary s gigantickými mečovými krápníky a z puklin a komínů splývají záclony a travertínové vodopády.

Chodník sestoupí opět dolů a procházíme mezi vysokými nánosovými stěnami, místy pěnítcem pokrytými, načež vystoupíme opět k levé (východní) stěně. U cesty, po naší pravici, stojí mohutný krápníkový sloup „Kužel“ zvaný. Se stropu, ztrácejícího se ve značné výšce, visí stalaktity mohutných rozměrů, z nichž mnohé dosahují délky až 8 m!

Po pravé straně mineme rozlehlou skupinu krápníkovou, zvanou „hradisko“, tvarů fantastických s povrchem pŕlměšičkově popukaným. Ku východu, tedy doleva, odbočuje chodba, objevená roku 1900 drem V. J. Procházkou, která vede do pohádkových chodeb a síněk Nové ochozské jeskyně. Prozatím mineme tuto sestupující, na počátku balvany naplněnou chodbu a pokračujeme v prohlídce dómu, který od těchto míst počínaje se začíná náhle snižovat a zúžovat. Velká balvanitá hráz po levé straně naznačuje vlastně počátek chodby, v níž Hlavní síň nyní přechází a která je nazývána „Starou chodbou“. Její pravá stěna je pokryta lesklými, místy azurově zbarvenými kaskádami a ke konci skvostným krápníkovým vodopádem.

Chodba, jejíž dno je hlinité, se pojednou v úhlu 90° láme do leva. V těchto místech jsou dvě nádherné skupiny krápníkové; po pravé straně „Křtitelnice“ a naproti ní v levém rohu t. zv. „Smuteční vrba“ (viz obraz čís. 44). Zvlášt tento poslední krápníkový tvar je hotovým divem tvořivé přírody a připomíná vskutku vrbu v alabastru vytesanou. Po několika záhybech končí tato chodba, jejíž strop se stále více sklání, malou síňkou, jejíž dno je naplněno vodou. Dle

- JIŽNÍ ČÁST MORAVSKÉHO KRASU HNED NAD BRNEM!
- DOSUD NEPUBLIKOVANÉ INFORMACE A FOTKY!
- VIDEO, 360°, TERMOKAMERA, ROZSÁHLÝ ARCHIV!
- NEOBJEVENÉ JESKYNĚ A NEVYŘEŠENÉ ZÁHADY!
- PŘIDEJTE SE A BÁDEJTE AKTIVNĚ S NÁMI!

různých, nezaručených zpráv podařilo se několika turistům vniknouti do dalších prostor krápníkových. Dr. Kříž se domnívá, že komín, ústící do uvedené kapličky, vychází na denní světlo v „Kamenném žlábku“ v místech, kde je patrný otvor ve skalní stěně mezi balvany, jimž prý se mu podařilo vniknouti hluboko do skalního masivu.

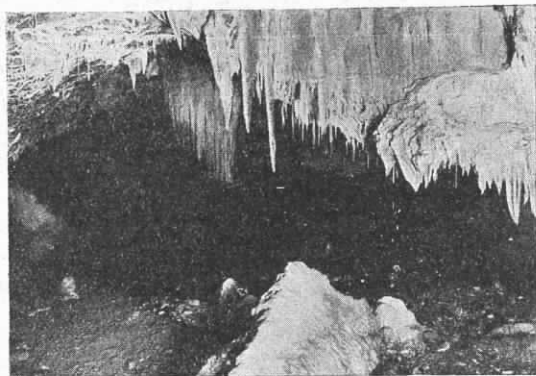
Vrátíme se zpět až na počátek chodby zvané „Nová Ochozská jeskyně“. Prolezeme shýbnutí mezi spleť balvanů do chodby, dlouhé 45 m, široké 6 m a vysoké 2 m. Strop je na počátku této chodby plochý, asi po 30 m vykazuje prohloubeninu. Na konci přechází chodba v menší síň, z níž vystupuje po levé (severní) straně široký, šikmý komín, jímž velmi obtížně lze vystoupiti do menších síněk, přeplněných malými, nádhernými krápníčky. Komín sám je vyzdoben pěknými krápníkovými záclonkami, jichž okraje a zakončení jsou roztomile a pravidelně zoubkované. Na stropě síně jsou hluboké škrapy.

Další cesta vede nás úzkou tunelovou chodbou, jejíž strop je vyhlazen a pravidelně širokým, nízkým obloukem klenut. U stěn jsou mocné nánosy hlinité a dno je pokryto jemnými valouny a pískem. Až na konec této chodby byla jeskyně známa. Další pokračování bylo náplavy zacpáno. Roku 1900 prokopali se tu dr. Procházka, Heřm. Pohl a Ignác Muzikář uvedeným náplavem do dalších krápníkových prostor, jež tvoří vlastní novou jeskyni.

Chodba v těchto místech se rozšiřuje a zatáčí mohutným obloukem do prava. Strop a stěny jsou pohádkově vyzdobeny nejrůznějšími formami krápníkovými. Po pravé (jižní) straně je koryto potoka. Chodba přechází v malý sál, v němž pod skalním stupínkem je zřetelně patrný trativod, jímž vody za normálního množ-

ství odtékají, takže do chodby tunelové vtéká pouze přebytek vod, který zmíněný (a i jiné další) trativod není s to do nižšího koryta svěsti.

Po levé straně zříme terasovitou výstavbu hlinitého náplavu až po strop, svědčící o různosti doby, v níž náplavy byly usazovány. Zdá se, že lze tu mluvit o dvou hlavních periodách,

Čís. 45. Nová Ochozská jeskyně.
(Hrozen.)

o čemž svědčí uložení šterku v hlinitých nánosech.

Chodba přechází opět v síň, jejíž krápníková výzdoba je přímo překvapující. Ve středu prostoru visí podivuhodný krápníkový tvar, zvaný „lustr“, připomínající velký lustr kostelní neb divadelní, visící na jednom silnějším stalaktitu, pod nímž je mohutná, stalagmitky pokrytá plotna travertinová, z níž opět visí nespočetné

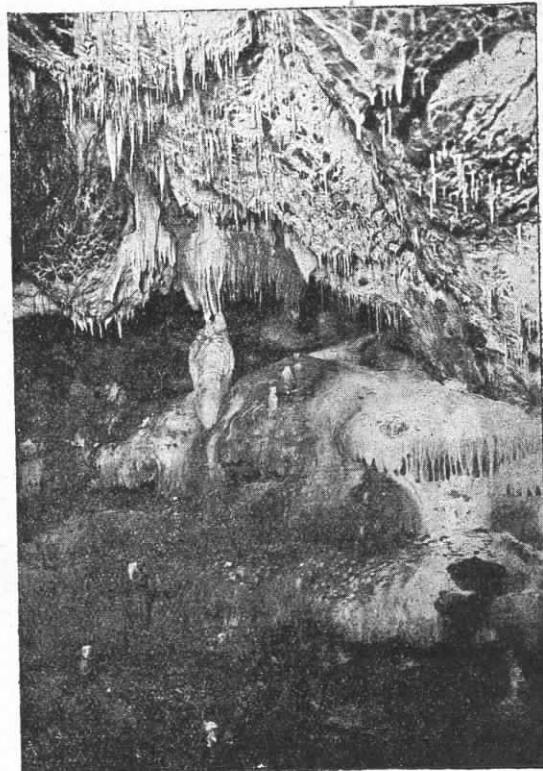
- JIŽNÍ ČÁST MORAVSKÉHO KRASU HNED NAD BRNEM!
- DOSUD NEPUBLIKOVANÉ INFORMACE A FOTKY!
- VIDEO, 360°, TERMOKAMERA, ROZSÁHLÝ ARCHIV!
- NEOBJEVENÉ JESKYNĚ A NEVYŘEŠENÉ ZÁHADY!
- PŘIDEJTE SE A BÁDEJTE AKTIVNĚ S NÁMI!

brkovité a průhledné stalaktity. Forma tato vznikla tím, že na hlinitém náplavu (tehdy asi o 1½ metru vyšším nežli dnes) se utvořil travertinový povlak, s nímž srostl pevně silnější sloupek stalagmostalaktický. Když pak prudké vody podemlely onu plotnu a vyplavily hlíny pod ní, zřítla se část plotny a jen okolí onoho stalagmostalaktitu zůstalo na tomto viset. Dalším procesem tvorby krápníkové vyrostly nahoře jak stalagmity tak i ze spodu plotny stalaktity, jež v celku dávají věrný obraz visutého lustru. Neopatrný dotek neb náraz zničily by tento fantastický, podivuhodný tvar okamžitě!

Shrbeně procházíme pak úzkou, dlouhou, krápníky přeplněnou chodbou, v níž se po levé straně nacházejí tři ve vodorovné čáře ležící okenné otvory, dosud neprozkoumané, jež jsou patrně odtokovými kanály z dob, kdy dno protékajícího potoka bylo vyšší. Chodba se opět nepatrně rozšiřuje. V síňce této je mohutný balvan v objemu asi 5 m, nad nímž visí silný záclonovitý tvar krápníkový, zvaný „hrozen“ (viz obr. čís. 45.). Tento je 2½ m dlouhý a má 3 m objemu. Tak jako v předešlých, tak i v této prostora je bohatá výzdoba krápníková, jak na stropě, tak i na stěnách. Zvlášť pukliny jsou vyplněny krápníkovou hmotou, z níž splývají pro tuto jeskyni typické záclony s okrajovými zoubky.

Další chodba má podivuhodně rozpukaný strop s visutými skalními hřebeny, jež jsou známkou silné erroze. Pukliny jsou opět vyplněny krápníkovou hmotou, takže strop i stěny působí dojmem sítě. Stalaktitická výzdoba je báječná. Sta tenkých střechýlků, jimž na konci visí lesklé kapky vody, pokrývá strop. Chodba se na konci zúžuje. Zde, na vzdálenost 6 m je ve výši 1½ m stupeň, s něhož splývá

Čís. 46.
Zadní kaple v Nové Ochozské jeskyni.

- JIŽNÍ ČÁST MORAVSKÉHO KRASU HNED NAD BRNEM!
- DOSUD NEPUBLIKOVANÉ INFORMACE A FOTKY!
- VIDEO, 360°, TERMOKAMERA, ROZSÁHLÝ ARCHIV!
- NEOBJEVENÉ JESKYNĚ A NEVYŘEŠENÉ ZÁHADY!
- PŘIDEJTE SE A BÁDEJTE AKTIVNĚ S NÁMI!

bohatá laldachýnovitá ozdoba převíslé dolů. Dojem této partie je velkolepý. Pod našima nohama je koryto potoka, pokryté valounky a jemným šterkem.

Další prostory, ať již síňky neb spojovací chodby jsou značně nízké a úzké. Dno je pokryto vodními tůněmi, jež nutno obcházet. Výzdoba krápníková zůstává stále stejně bohatou. Přicházíme do větší síně, jejíž pravá strana je zvláště pěkně krápníky a travertinem zdobená. Je to tak zvaná **Kaple** (viz obraz čís. 46), která je jednou z místností těchto jeskyní, zvláště nádhernou krápníkovou oplývající.

Další síňky vykazují hlavně výplň puklin travertinem, stropy jsou divoce prostoupeny komíny a různé chodbičky a kamenné mosty tvoří hotovou spleť nad našimi hlavami.

Strop v další místnosti se sklání až téměř k zemi, pokryté blátivou hlinou. Namáhavě proplazíme se dále až k příští širavíně, jejíž dno tvoří tůň, přecházející v syfon, za nímž jsou ještě další, menší prostory, postupující směrem k propadání u Hoštěnic.

Prozatím nelze dále proniknouti, a my se vrátíme zpět k východu jeskyně do údolí Hádeckého, a odtud do Ochoze, kde od hostince „U Votrubů“ můžeme autobusem k vlakům v Bilovicích odjet. (Poplatek za osobu 2 Kč).

Přehled nadmořských výšek nejdůležitějších bodů v Moravském Krasu.

	metrů nad mořem
Sloup	470
Hřebenáč u Sloupu	460
„U záclony“ v Eliščině jeskyni	455
Jícen „Kolmé propasti“	460
Wanklovo jezírko ve spodních patrech	395
Propadání pod Helišovou skálou (nejvyšší v Krasu)	526
Vchod do Lidomorny	465
Jícen Rasovny	445
Syfon macošský v Rasovně	414
Stará Rasovna	448
Plánivy (propadání)	499
Propadání v Jedlích	486
Propadání u Dominky	495
Císařská jeskyně (koryto)	455
Císařská jeskyně (horní vchod)	472
Silnice pod Ostrovským dvorem	450
Ostrovská propast u kostela (jícen)	489
Vchod k Ostrovským jeskyním	459
Propadání v Ostrově (Lopače pod mostem)	437
Vintocké propadání	444
Horní jezírko v Macoše	353
Dolní jezírko v Macoše	352
Horní můstek na Macoše	489
Spodní můstek na Macoše	445
Východ Punkvy	352
Silnice u Skalního mlýna	352
Vchod do Kateřinské	345

- JIŽNÍ ČÁST MORAVSKÉHO KRASU HNED NAD BRNEM!
- DOSUD NEPUBLIKOVANÉ INFORMACE A FOTKY!
- VIDEO, 360°, TERMOKAMERA, ROZSÁHLÝ ARCHIV!
- NEOBJEVENÉ JESKYNĚ A NEVYŘEŠENÉ ZÁHADY!
- PŘIDEJTE SE A BÁDEJTE AKTIVNĚ S NÁMI!

Největší přírodní div v naší republice
Macocha a krápníkové jeskyně

Funkvina, Kateřinská, Masarykova a vodní dómy Punkviny. Sloupsko-Šošůvské jeskynní bludiště a jeskyně Ostrovské. Po celý rok přístupny. - Skvělé elektrické osvětlení. Stálé autobus. spojení mezi rychlíkovou stanicí Blanska a jeskyněmi

Veškeré informace podává a letáky zasílá

MORAVSKÝ KRAS, výzkum a provoz jeskyní, akc. spol. v BRNĚ,
Zámečnická 2

CENA Kč 24.—

PRŮVODCE MORAVSKÝM KRASEM

UHROVY CESTOVNÍ PRŮVODCE

ANTONÍN BOČEK

Průvodce Moravským Krasem.

Nákladem cestovní kanceláře
JOSEFA UHRA V PRAZE II., PŮJČOVNÍ UL. 8.

- JIŽNÍ ČÁST MORAVSKÉHO KRASU HNED NAD BRNEM!
- DOSUD NEPUBLIKOVANÉ INFORMACE A FOTKY!
- VIDEO, 360°, TERMOKAMERA, ROZSÁHLÝ ARCHIV!
- NEOBJEVENÉ JESKYNĚ A NEVYŘEŠENÉ ZÁHADY!
- PŘIDEJTE SE A BÁDEJTE AKTIVNĚ S NÁMI!

www.SPELEOZAHADY.cz